

Sıtkı Şükürer

15 Temmuz

23 Temmuz 2017

Yazdır Yazı Tipi

HER iktidar kendi hikayesini oluşturmaya çalışır.

23 Nisan, 29 Ekim gibi çok özel günler Cumhuriyetimiz açısından bahis konusu hikayenin simgeleştirildiği bayramlar olarak kullanılmıştır.

1960 ihtilalini yapanlar da 27 Mayıs'ı "bayramlaştırarak" bir ağırlık oluşturmaya çalışmışlardır.

AK Parti, 2002 yılından beri iktidar.

Ancak ülkenin resmi tarihinde henüz yeterince yer almıyorlar.

Diğer deyişle, kendilerinden hareketle, onları vurgulayan, temsil eden periyodik simgeleri oluşturamadılar.

15 Temmuz bu eksikliğin fırsatı gibi görülüyor.

Hiç şüphesiz, tankların tüfeklerin ortaya çıktığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bombalandığı, 250 kişinin hayatını kaybettiği ve seçilmiş iktidarı hedef alan olaylar çok vahimdir, lanetlenmelidir.

Ölen insanların acıları tabii ki dinmez, unutulmayacaktır.

Tıpkı, IŞİD ya da PKK terörü ile can veren masum insanlar gibi.

Askerlerimiz, polislerimiz, Gezi'de hayatlarının baharlarında ölen çocuklarımız gibi...

Cumhurbaşkanımızın ifade ettiği "Tek Millet" hissiyatı, tüm bu acılar karşısında aynı duyarlılığı göstermeyi icap ettiriyor.

Ancak, sözünü ettiğimiz duyarlılığı iktidarın yaklaşımlarından tam çıkartamıyoruz.

Şüphesiz, acılar yarıştırılmaz, ama hiç kimsenin bu ülkenin evlatlarını “kademelendirme” hakkı olmamalı.

Abdullah Tayyip’e yüreğimiz parçalanırken, Berkin’leri, Yasin’leri, gencecik fidanları unutmuyoruz ve devletimizin 15 Temmuz şehitleri için gösterdiği özeni herkes için istiyoruz.

İnsanlar 15 Temmuz’da demokrasiyi korumak için öldü.

Bu sebeple bu net hususu sulandırmaya çalışmak ahlaki değildir.

Esasında o günün bir “Demokrasi Bayramı” ilan edilmesine hiçbir vicdan sahibinin itirazı olamaz.

Ancak, iktidar anlaşılmaz bir şekilde seküler kanatta alerji uyandıracak şekilde meseleyi kişiselleştirdiği izlenimi vermektedir.

Toplumun yüzde 50’si durduk yerde, bu tutum sebebiyle 15 Temmuz kutlamalarına uzaktan bakıyor, mesafeleniyor.

Oysa, olayın sorumlusu değillerdir, FETÖ’yü vaktiyle besleyen ve kollayanlar olmamışlardır.

Dolayısıyla, 15 Temmuz’u sahiplenmemeleri için hiçbir sebepleri yoktur.

Hal böyleyken; kutuplaşmadan medet uman bir yaklaşım söz konusu değilse şu soruyu sormak durumdayız:

“Nasıl oldu da bu eksik duyguyu oluşturmayı becerdiniz?”

Standart kumaş

15 TEMMUZ gecesi binlerce insan demokrasi için toplandı, nöbet tuttu. İstisnasız söylem bu.

Gelecek yıldönümlerde şayet OHAL kalkmamış olursa, aynı insanların, o hiç şüphe duymadığımız yüksek bilinçleriyle, bu defa iktidara tavırlanmaları beklenebilir mi?

Bu topraklarda inandığı adama sahiplenme vardır. Demokrasi talebi belirleyici faktör değildir. Hele lider ekonomik beklentilerde de önem arz ediyorsa 80 milyonun, kibleler değişse de tavırları aynıdır. Diyeceğimiz, kumaş standart...

KAPHA

ALAÇATI’da el yakan pek çok restoran var. Ancak pahalı olmak kaliteli demek değil. Hani pahalı kısmına razı olsanız bile iyisini de bulabilmek bir mesele...

Bu yazıda özel bir yerden söz etmek istiyoruz. Kapha Restoran. İzmir’in yetiştirdiği en önemli şeflerden Sedat, yaratıcı ve değişken bir menü ile Kapha’da hakikaten etkileyici sunumlar yapıyor. Yanılmıyorsam mekan ikinci yılında ve füzyon mutfağı tadında her gece 60 kişiyi kapalı gişe ağırlıyor. Kapha da her şey kıvamında. Sadece şarap kavları sıkıntılı.

Bağlı olarak tavsiyeleri mecburen fazla yönlendirici. Yok diyemediklerini “biz uygun bulmadık” diye açıklamaları itici geliyor. Müşteri memnuniyeti esastır. Neyse Kapha bu falsosu dışında “iyi”, hatta iyiden daha ötesi...

Atatürk Köşkü

TRABZON'da Atatürk Köşkü'nün girişindeki açıklama. Lütfen akıllarınca nasıl ince ince algı oluşturulmuş okuyun...

Trabzon'nun Soğuksu semtinde Osmanlı vatandaşı Konstantin Kabayanidis'in yazlık konutu olarak 1890 tarihinde inşa ettirilmiştir.

Nüfus değişiminden sonra 1923 yılında hazineye intikal eden bina, 15 Eylül 1924 tarihinde Trabzon'a yaptığı ilk ziyarette Atatürk tarafından gezilmiş ve çok beğenilmiştir. Bunun üzerine Trabzon ili Daimi Encümenininin 18.05.1931 tarih ve 361 sayılı kararıyla Trabzonluların bir armağanı olarak Atatürk adına temlik ettirilmiştir.

10-12 Haziran 1937 tarihinde Trabzon'a yaptıkları son ziyarette burada konaklayan Atatürk, mal varlığını hazineye bağışlama kararını burada almıştır. Atatürk'ün ölümü üzerine kız kardeşi Makbule Hanım'a intikal eden köşk, Trabzon Belediyesi tarafından 06.04.1943'te satın alınarak "Atatürk Müzesi" olarak düzenlenmiş ve ziyarete açılmıştır. Avrupa mimarisinin izlerini taşıyan köşk, dört katlı kagir bir yapıdır.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş